

Predica de la Zürich

Duminică, 31 mai 2015, ora 14⁰⁰

Ewald Frank

Cuvântul de introducere din: **Isaia 55:8-9**: „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre”; **Ps. 34:2-8**: „Să mi se laude suflatul în Domnul! Să asculte cei nenorociți și să se bucure. Înălțați pe Domnul, împreună cu mine. Să laudăm cu toții Numele Lui! Eu am căutat pe Domnul, și mi-a răspuns: m-a izbăvit din toate temerile mele. Când îți întorci privirile spre El, te luminezi de bucurie și nu ți se umple fața de rușine. Când strigă un nenorocit, Domnul aude și-l scapă din toate necazurile lui. Îngerul Domnului tăbărăște împrejurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie. Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!”.

Da, iubitorilor, noi ar trebui să cântăm „În curând, în curând, ce frumos. Și eu voi intra acolo-n slavă, plin de bucurie”.

Suntem mulțumitori în mod deosebit pentru viața mult binecuvântată a iubitului nostru frate Urs Graf. Noi toți am trăit acest fapt, că acum patru săptămâni el mai era aici în față. Acum el este la Domnul. Noi îi dorim sorei noastre scumpe Graf binecuvântarea lui Dumnezeu, mângâiere și putere. Noi toți știm că el poate vedea acum ceea ce a crezut. Fratele nostru Schmidt l-a vizitat joi înainte de a pleca; fratele Helmuth Miskys l-a vizitat luni. Apoi dintr-o dată, fără dureri, el a fost luat Acasă. Noi Îi aducem mulțumiri Dumnezeului nostru pentru viața lui binecuvântată care a fost dedicată Domnului. Dacă îmi aduc bine aminte, din anul 1974 au trecut mulți ani binecuvântați în care fratele nostru a putut sluji Domnului.

Astăzi este o zi deosebită. L-am invitat pe fratele Michael, care mi-a fost alături în aprilie, anul acesta, în Dubai, Pakistan, ca să dea

mărturie despre ceea ce am trăit noi în luna aprilie. I-am invitat și pe alți frați ca să dea mărturie, pe scurt, despre ceea ce a făcut Dumnezeu în țările lor începând cu anul 1968. Aici avem frați din America de Sud, cărora nu le voi da numele pentru că ei sunt supuși tirului criticilor; voi știți că există oameni care se ocupă cu așa ceva. Dar Îi suntem mulțumitori din toată inima lui Dumnezeu pentru că Cuvântul, ultimul mesaj, este purtat și ultimele popoare și limbi sunt ajunse. Noi suntem foarte, foarte aproape de revenirea Domnului. Luna aceasta, acum două săptămâni, a fost o mare adunare în Yangon, Burma și acolo, într-o mare biserică, s-au adunat oameni din bisericile baptiste și penticostale ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Cu adevărat în mijlocul poporului este o mare foamete. Domnul cheamă afară din toate popoarele, din toate limbile, din toate religiile, din toate denomițiile. Toți aceia care au primit har înaintea lui Dumnezeu ascultă ceea ce ne spune Domnul în acest timp. „*Iată Mirele sosește. Pregătiți-vă să-L întâmpinați!*” Apoi aceia care au fost pregătiți vor intra cu El în odaia de nuntă și ușa va fi închisă.

Acum, în legătură cu fratele Graf, amintesc minunatul cuvânt cunoscut de noi toți din Apoc. 14:13: „*Ferice de acum încolo de morții, care mor în Domnul!*”. Începând cu Golgota, când a avut loc împăcarea cu Dumnezeu, toți cei împăcați au dreptul să vadă Fața Domnului. Nu este nevoie de nicio proclamare romană. Ci: „*De acum încolo, ferice de morții, care mor în Domnul!*”. Și cine merge la Rom. 14:7-8, acolo este scris: „*...Dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim*”. Noi suntem și rămânem proprietatea Domnului. Ceea ce niciun ochi n-a văzut și ceea ce nicio ureche n-a auzit așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Domnul pentru aceia care Îl iubesc. Noi Îl iubim. Și fratele nostru Graf L-a iubit.

De ce am ales ziua de azi pentru aceste mărturii? Pentru ca noi toți să știm că Dumnezeu binecuvântează cu adevărat și că toate popoarele și toate limbile aud Cuvântul. Astăzi este aici și fratele Petrovici care traduce în limba sârbo-croată; este și fratele Miskys care traduce în limba portugheză. Toți și-au găsit locul și își împlinesc însărcinarea primită. Noi putem spune aceasta în legătură cu fratele Graf; peste tot unde fratele nostru a slujit cu Cuvântul și în mod

deosebit în Chile, oamenii au fost binecuvântați. Fratele Graf și fratele Etienne Genton au avut adunări chiar și în Erevan, Armenia, și Dumnezeu a deschis acolo ușile pentru ca ultimul mesaj să ajungă la oameni.

Fratele nostru Michael a putut da mărturie doar despre lucrurile care s-au petrecut în ultimul timp și de care a avut și el parte. Dar din anul 1972 eu am fost în mod regulat în Pakistan. De asemenea fratele nostru a spus că în India am predicat în 17 localități diferite. Am folosit timpul ca să port Cuvântul Domnului. Noi suntem convinși că am ajuns la sfârșitul timpului de har. Înainte ca să mai spun câteva lucruri despre fratele nostru iubit, permiteți-mi să citesc un cuvânt din Habacuc pentru ca voi toți să știți că Dumnezeu are un plan de mântuire și că tot ceea ce face, El o face conform planului Său și la timpul pe care El l-a hotărât.

În Habacuc 2:3 este scris: *„Căci este o prorocie, a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire, și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit”*.

Tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu se împlinește cu siguranță. Nu se poate altfel. Dumnezeu este atotputernic, Dumnezeu este adevărat și tot ceea ce a decis Dumnezeu în planul Lui de mântuire se întâmplă întocmai. În mod deosebit, noi vedem împlinirea profeției biblice în timpul nostru. Nu vrem să intrăm în prea multe detalii. Să ne întoarcem direct la ceea ce ne interesează pe noi ca Biserică și la evenimentele ce privesc Israelul. Atât Bisericii cât și poporului Israel Dumnezeu le-a dat făgăduințe, până la cea din Luca 21:24: *„...Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor”*. Deja în prorocii Isaia, Ieremia și Ezechiel s-a spus dinainte ce va fi. Apoi are loc adunarea poporului Israel în patria lui.

Dar frați și surori, aici este punctul important: Dumnezeu nu face totul deodată. Totul este supus unei dezvoltări. În prorocul Osea 6 este scris: *„După două zile Eu vă voi vindeca și vă voi aduce înapoi”*. *„Pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi”* (Ps. 90:4, 2 Pet. 3:8). Noi vedem că după două zile, după două mii de ani, Domnul Și-a adus poporul înapoi acasă. Dar încă nu este totul

în starea în care trebuie să fie atunci când Domnul Își va duce la încheiere lucrarea pe Muntele Sionului. Frați și surori, nici cu noi nu este încă totul în starea care trebuie să fie și va fi la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Eu mi-am făcut doar două, trei notițe. Era în anul 1897 când renumitul bărbat Theodor Hertzl, a organizat mai întâi în Basel o conferință internațională despre Israel, și a spus că poporul se va întoarce din nou acasă, în patria lui. Dați-vă odată seama, un bărbat născut în Budapesta, care a lucrat ca ziarist la Viena, a organizat în Basel prima conferință sionistă și a spus: „Aceasta este țara pe care Dumnezeu a făgăduit-o părinților noștri, Avraam, Isaac și Iacov”. Nu numai că a făgăduit-o, dar a și dat-o.

Așadar, nu se întâmplă totul atât de repede cum am fi noi de părere. Exact așa este și cu Biserica. Noi trebuie să așteptăm cu răbdare, credință și ascultare și să fim atenți ca fiecare din noi să ținem pasul cu lucrarea Duhului și să știm că Domnul care a început lucrarea Lui cea bună în noi o va și desăvârși.

În noiembrie 1917 ministrul de externe britanic a declarat că poporul Israel are o patrie pe care a primit-o de la Dumnezeu și care îi aparține. Apoi în 14 mai 1948 a avut loc proclamarea statului Israel. Ben Gurion a proclamat statul Israel care apoi a fost recunoscut pe întregul pământ.

Totuși v-o mai spun o dată: cu Israelul nu este încă totul așa cum trebuie să fie; și nici cu Biserica nu este totul așa cum trebuie să fie. Și nici cu tine, nici cu mine lucrurile nu sunt încă așa cum trebuie să fie. Dar Domnul care a început lucrarea Lui o va continua până când noi toți vom ajunge la desăvârșire.

Dacă ajungem apoi la partea noastră, să ne gândim asupra următorului aspect. Câți ani au trecut din 1933, când fratelui Branham i s-a spus din lumina supranaturală: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos, așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”? Da, anii au trecut. Și v-o spun încă o dată: trebuie să avem răbdare, credință, încredere, să fim ascultători și să ne lăsăm încadrați de Dumnezeu pentru ca noi să ne găsim locul în Împărăția lui Dumnezeu, în Biserică și să fim întăriți

în credință. Dacă Domnul întârzie este numai pentru ca ultimii să fie chemați afară. Dați-vă odată seama, Domnul a așteptat până în aprilie 2015, când a venit o trimitere și apoi mai multe transmisii au putut fi făcute pentru întreaga lume arabă; de acest lucru trebuie să vă dați odată seama. Fratele Branham a accentuat anul 1977 mai ales în anii 1960, 1961. Dar dacă în anul 1977 s-ar fi terminat totul, atunci unde ai fi fost tu, unde am fi fost noi? Domnul Și-a luat timp și acest timp ajunge la încheiere. Nimeni însă să nu-și ia timp să se gândească, ci să creadă, să știe că aceasta este ziua, aceasta este ultima chemare, acesta este ultimul mesaj: „Voi poporul Meu ieșiți afară, separați-vă!”.

Fratele Michael ne-a vorbit despre acest frate din Pakistan. Dați-vă odată seama. În anul 1954 fratele Branham a predicat în Bombay și bunicul acestui bărbat a fost în acele adunări din Bombay. El s-a dus acasă și a povestit rudeniilor lui ceea ce a trăit el acolo. Iar nepotul acestui bunic, ajuns matur, este într-o mare așteptare ca să audă de la un om mărturii cu privire la aceasta. Bunicul lui i-a povestit atâtea lucruri și el dorea fierbinte să audă de la un martor ocular despre acest bărbat William Branham. Nu sunt minunate căile lui Dumnezeu? N-am auzit-o noi în Cuvântul de început: *„cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre”*? Dar apoi este important ca gândurile Lui să devină gândurile noastre și căile Lui să devină căile noastre, Cuvântul Lui să devină Cuvântul nostru pentru ca noi prin har să fim aduși în armonia divină. Așadar, dacă împlinirea lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit ne face să așteptăm, atunci aceasta este cu un motiv și un scop.

Uitați-vă la Israel. Înaintea alegerilor, prim ministrul Netanyahu a spus: „Nu se ia în discuție un Israel cu două state”. Iar acum două zile a spus: „Nu trecem pe lângă această soluție cu două state”. De ce? Pentru ca să se îplinească Ioel 3:2-3: „Neamurile au împărțit între ele țara Mea. Au tras la sorți pentru poporul Meu...”. De aceea Domnul îi va judeca pentru aceasta. Așa este scris aici. Domnul Se va socoti cu neamurile care se vor strânge să lupte împotriva Israelului. Citim din Ioel 3:12: *„Să se scoale neamurile, și să se suie în valea lui Iosafat! Căci acolo voi ședea să judec toate*

neamurile de primprejur pentru că au împărțit între ele țara Mea”. Totul este împlinirea Scripturii și totul își are timpul potrivit.

Vă spun că eu Îi sunt foarte mulțumitor Domnului Dumnezeuului nostru pentru că noi nu doar vorbim despre aceste evenimente, că Dumnezeu ne-a trimis un mesaj, un mesager, un proroc în această epocă profetică, în acest timp. Ci și pentru că noi avem harul lui Dumnezeu ca să înțelegem totul corect. Dacă voi ați ști câte emailuri ajung la noi, câte lucruri sunt propovăduite și crezute! Dar apoi cu o convingere deplină poți spune: „Noi credem cum zice Scriptura. În fiecare punct noi credem cum zice Scriptura”. Nu există niciun punct în care noi să fi alunecat.

Fratele Graf a accentuat tot timpul două versete biblice și el le-a repetat de câteva ori înaintea mea. Unul este din Daniel 9:22-23: „*El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine, și mi-a zis: «Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea („Daniele, am venit ca să-ți deschid mintea ca să înțelegi” – lb. germ.)»*”. Apoi fratele nostru a accentuat în mod deosebit v. 23: „*Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump...*”. Acum urmează propoziția pe care scumpul nostru frate a accentuat-o: „*Ia aminte, dar, la cuvântul acesta, și înțelege vedenia („Ia aminte, dar, la Cuvânt, ia aminte la Cuvânt ca să înțelegi exact descoperirea” – lb. germ.)!*”. Acesta este punctul important: Fii atent la Cuvânt ca să înțelegi descoperirea acestuia. Și aceste două cuvinte: Ia aminte, dar, la Cuvânt pentru ca să înțelegi exact descoperirea. Aici este punctul principal: respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu, teama de Cuvântul lui Dumnezeu. Iar apoi se împlinește: „*Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă... Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*”. Același cuvânt este scris și în Luca 24: „*El a început de la Moise, și de la toți prorocii, și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El*”. El le-a deschis înțelegerea pentru Scripturi.

Ce a făcut Domnul cu tine și cu mine? El ne-a deschis înțelegerea pentru Scripturi, ne-a descoperit Vechiul și Noul Testament, începând cu Moise, toți prorocii și psalmii. Unde este vreun verset biblic, de însemnătate pentru mântuire, pe care Dumnezeu să ni-l fi ascuns? Fraților și surorilor, un astfel de har încă

n-a existat pe pământ. Pavel a spus în Fapte 20:27: „*nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”, da, dar după aceea a venit Apocalipsa pe insula Patmos. Dumnezeu a descoperit tot ceea ce urma să se întâmple până la sfârșitul timpului, până la cerul cel nou și pământul cel nou. Ioan a fost prigonit și exilat pe insula Patmos din pricina Cuvântului lui Dumnezeu; o astfel de prigoană face bine. El n-a suferit din cauza unei infrațiuni, ci din cauza Cuvântului lui Dumnezeu. Apoi Ioan L-a văzut pe Domnul șezând pe tron, el a văzut tot ceea ce urma să se întâmple și când se va întâmpla. Ieri seară mi-am făcut timp și am citit primele zece capitole din Apocalipsa. Este minunat dacă în Duhul ții pasul și intri în ceea ce se spune, în ceea ce a văzut și a auzit bărbatul lui Dumnezeu, ca s-o vezi, ca s-o auzi și, în Duhul, să fii transpus în toată desfășurarea. Ce mare privilegiu ne-a dăruit Dumnezeu prin har în acest timp!

Așa cum am spus, cu Israelul nu se întâmplă totul deodată, dar se împlinește. Și așa cum am citit, dacă prorocia, dacă descoperirea, întârzie, totuși așteapt-o, fiindcă cu siguranță ea se va împlini. Dumnezeu face totul la timpul potrivit. Așa cum a scris apostolul Petru: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii*” (2 Petru 3:9). Nu, El nu întârzie, ci are o îndelungă răbdare până când și ultimii vor fi chemați afară și vor fi adăugați la numărul Bisericii Mireasă, pentru ca numărul să fie deplin și Domnul să Se poată reîntoarce.

Apoi mai există un verset pe care fratele Graf l-a amintit, poate pentru toți frații slujitori, din 2 Timotei cap. 2. Acest verset l-a citit fratele Graf aici înaintea adunării și a spus: „Aceasta este starea mea înaintea Domnului”. 2 Tim. 2:1-3: „*Tu, dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus. Și ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții....*”. „*Încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții*” – despre aceasta este vorba: învățătura pe care Dumnezeu ne-a dat-o, noi o încredințăm fraților și frații au aceeași descoperire. Ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit nouă, ceea ce Dumnezeu a dăruit lui Pavel, lui Petru, lui Ioan și tuturor apostolilor, ceea ce Dumnezeu i-a dăruit fratelui Branham, ceea ce

Dumnezeu ne-a dăruit nouă, aceasta o dăm mai departe și frații o primesc și o dau la rândul lor mai departe pe întregul pământ. Și aceasta este din nou Matei 24:45-47; acesta este locul din Scriptură care de fiecare dată îmi merge la inimă, mai ales atunci când este vorba de hrană. Nu a fost doar un mesaj, ci așa cum a spus Domnul nostru în Evanghelia lui Ioan 4:34: „*Mâncarea (Hrana) Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis*”. Care este mâncarea ta și mâncarea mea? Este voia lui Dumnezeu care ne-a fost descoperită prin Cuvântul lui Dumnezeu: să credem, să facem cum zice Scriptura. Și aceasta începe cu credința în Singurul Dumnezeu. Nu trei persoane individuale! Ci un Singur Dumnezeu adevărat, din veșnicie, în veșnicie.

Lucrul acesta trebuie să fie spus: întreaga lume creștină se află în minciuna trinitară. Ei nu pot ieși din ea decât dacă cred Cuvântul lui Dumnezeu. Numai așa pot scăpa de aceasta. Așa este scris: „*Dumnezeu este Unul singur*”. Dumnezeu a trebuit să trimită un proroc și a trebuit să ne spună: nu există trei veșnici, nu există trei atotputernici. Ci Un singur atotputernic, veșnic; și acest unic Dumnezeu, atotputernic a hotărât în planul de mântuire pe care l-a alcătuit din veșnicie, ca să aibă cu El fii și fiice. El a împlinit acest plan prin faptul că El S-a descoperit ca Tată în ceruri, în Fiul pe pământ și în credincioși prin Duhul Sfânt.

Frați și surori, înainte să fi fost fost un Paradis, înainte să fi fost o necredință și o cădere în păcat, înainte de întemeierea lumii Dumnezeu a alcătuit acest plan de mântuire și înainte de întemeierea lumii ne-a ales și a scris numele nostru în Cartea Vieții Mielului, care a fost junghiat. Dumnezeu a știut exact ceea ce se va întâmpla. Și pentru că noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu trebuia să fim reasezați în poziția noastră originală, atotputernicul Dumnezeu S-a descoperit în Fiul Lui născut: „*Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut*”. Și acum noi, prin același Cuvânt și același Duh, suntem născuți la o nădejde vie și am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu. Acesta este planul de mântuire al lui Dumnezeu.

Al doilea punct este botezul. Chiar și aceia care nu cred în trinitate – nu vreau să-i numesc fiindcă acest lucru nu se face – dar și

aceștia care cred în „Tată și Fiu”, atunci când botează ei o fac în formula trinitară. Cu adevărat întreaga lume este atrasă în rătăcire.

Apoi Dumnezeu trimite un proroc pentru ca totul să fie adus înapoi la fundamentul original al apostolilor și prorocilor și Fapte 3:19-21 să fie pus în practică: „...pe El *cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”.

Și noi frați și surori, noi care trăim astăzi și vedem toate aceste lucruri, noi avem dreptul să credem. Vedeți voi că credința este legată cu descoperirea? Cine nu crede, aceluia nu-i este descoperit. Celui ce crede, aceluia îi este descoperit. De exemplu, cine nu crede că făgăduința din prorocul Maleahi și-a găsit împlinirea, că: „Dumnezeu a trimis un proroc, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”, aceluia nu-i este descoperit, pentru acela lucrurile sunt rezolvate pentru totdeauna. Dar noi care credem o putem încadra biblic. Ioan a venit în duhul și puterea lui Ilie pentru ca să întoarcă inimile părinților vechi testamentari la credința copiilor nou testamentari, ca să-i aducă în legătură cu Dumnezeu și să gătească Domnului un popor bine pregătit. În Luca 1:16-17 se împlinește doar prima parte din Maleahi 4:5-6a: „*El va întoarce inima părinților spre copii...*”. Partea a doua din Mal. 4:6b: „*El va întoarce...inima copiilor spre părinții lor*” nu este scrisă; aceasta a avut loc în timpul nostru.

Pentru mine este atât de puternic cum poate fi scris Cuvântul lui Dumnezeu: într-un singur verset, prima jumătate s-a împlinit acum două mii de ani și a doua jumătate s-a împlinit și se împlinește în timpul nostru. Frați și surori, pentru mine este atât de puternic.

Putem merge la Ioel 2:32 unde este scris: „*Atunci, oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim,...*”. Când Petru a ținut prima predică, în ziua Cincizecimii, el n-a amintit partea a doua a versetului din Ioel 2:32b: „...*Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim*”. Dacă el ar fi amintit-o, atunci noi cu toții ar trebui să mergem la muntele Sionului și la Ierusalim. În Fapte 2:21 Petru a amintit doar

prima parte(a) din Ioel 2:32: „Atunci, oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit”.

Frați și surori, este un lucru să vorbești despre inspirația și călăuzirea Duhului Sfânt și este un alt lucru să fii și să rămâi sub inspirația și călăuzirea Duhului Sfânt și toate aceste lucruri să le rânduiești biblic, prin harul Dumnezeuului nostru.

La fel este și în Luca 4, unde este scris că Domnul nostru a citit din Isaia 61, dar El S-a oprit la jumătatea versetului, vestind doar anul de îndurare al Domnului. Noi o putem citi din Evanghelia lui Luca. Atunci Domnul nostru a citit acea parte care se împlinea în acel timp, iar partea a doua n-a mai citit-o fiindcă nu era hotărâtă pentru acel timp. Luca 4:18-19: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului*”. Citiți-o din Isaia 61. La începutul zilei mântuirii, Domnul n-a putut citi partea a doua a vers. 2 din Isaia 61 unde este scris despre ziua răzbunării, ci El a citit doar partea care are valabilitate pentru această perioadă de timp, pentru ziua mântuirii.

Cât de prețios și cât de desăvârșit este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și ce conformitate absolută între Vechiul și Noul Testament! Pur și simplu puternic!

S-o cuprindem. Frați și surori, noi putem fi în deplină conformitate și în acord cu Pavel, cu Petru și cu toți apostolii. Noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, n-am alergat după răstălmăciri. Ci, prin Duhul lui Dumnezeu, noi am putut vedea introducerea în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Noi am recunoscut timpul și ceasul, știm ce este important acum. Ultimul mesaj este: „Voi poporul Meu, ieșiți afară, separați-vă, nu vă atingeți de nimic necurat”. Dumnezeu nu poate începe nimic cu necredința și cu necurăția.

Frați și surori, așa cum am spus-o deja: Dumnezeu nu poate pune pecetea Lui pe o rătăcire – aceasta nu merge! Dumnezeu poate pecetlui doar ceea ce El a putut face prin har în tine și în mine. El nu poate confirma și nu poate pecetlui rătăcirile și răstălmăcirile.

Dumnezeu este adevărat. Duhul lui Dumnezeu este peste noi nu numai ca să fim uniți, ci ca noi să ajungem în starea ca să fim pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării trupurilor noastre.

Vă rog ca toți s-o luați la inimă: avem nevoie de răbdare. Dar în acest timp de așteptare, credința și ascultarea ne permit să înaintăm până când noi vom trăi împreună desăvârșirea și apoi vom fi la Domnul pentru totdeauna.

Doresc să mai spun ceva despre călăuzirea pe care a primit-o fratele Branham de a nu mai călători la Zürich. El a amintit în mod direct de Zürich în 1 aprilie 1962. Lui i s-a spus: „Nu face călătoria. Întoarce-te la Jeffersonville. Depozitează hrana”. El a trebuit să spună: „Doar în această biserică locală pot propovădui liber. Dacă mă duc în alte locuri eu trebuie să fiu atent la biserica care m-a invitat”. El a fost un bărbat cu mult tact. Acest lucru îl fac și eu; eu ies cu adevărul ușor afară, dar, în final, devin foarte serios.

Și acest lucru am vrut să-l spun, ca cel mai mic dintre toți cei care au fost învredniciți să primească o chemare. Ceea ce a spus fratele Branham a fost în 1 aprilie 1962 și ceea ce Domnul mi-a spus mie a fost în 2 aprilie 1962. În dimineața aceea am primit și porunca să merg dintr-un oraș într-altul și să propovăduiesc adevărul, să depozitez hrana și apoi s-o împart. Uitați-vă la masa cu predici, priviți predicile fratelui Branham. Vă rog să citiți aceste predici! Fratele Branham a intrat în lucrurile care privesc viața personală mult mai amănunțit decât am putut eu intra vreodată. El a pus în lumină viața personală. A spus surorilor cum să se îmbrace, cum să umble, ce să facă. Eu n-am predicat niciodată despre aceste lucruri. Aproape în fiecare predică fratele Branham a spus ceva referitor la aceasta. Mie mi-a fost dat mai mult să includ în propovăduire partea profetică și partea de învățătură privitoare la Biserică. Dar fratelui Branham i-a fost dat să intre în detalii în viața personală, despre felul cum noi s-o trăim înaintea lui Dumnezeu, în teamă și în conformitate cu Cuvântul. Noi Îi mulțumim Domnului că avem această hrană spirituală. De aceea însărcinarea care are loc acum este dublă. Pe de o parte: să mă duc din țară în țară, dintr-un oraș într-altul ca să propovăduiesc Cuvântul – o, aceasta sună până astăzi în urechea mea: să propovăduiesc Cuvântul. Și partea a doua:

hrana spirituală. Deci ambele: propovăduirea Cuvântului și publicarea predicilor fratelui Branham. În principal, noi avem toate predicile de după deschiderea pecetilor. Chiar dacă a fost tratată aceeași temă, am tradus toate predicile pentru ca toți să le citească și să stea liniștiți, să cugete asupra lor și să se cerceteze înaintea lui Dumnezeu, să vadă dacă, cu fiecare personal, este așa.

Să cuprindem ceea ce am vrut să spunem astăzi. Pentru mine a fost o zi deosebită și a fost pe inima mea ca să nu auziți mărturiile doar din gura mea. Sunt în alte țări și în alte orașe martori oculari care și ei pot spune ceea ce au trăit.

Ultima călătorie a fost foarte grea, fie în Indonezia, fie în Jakarta, fie în Medan. Dați-vă seama, în Medan, bărbatul răspunzător la acea televiziune care aparține de credința islamică a venit și ne-a spus: „Acest bărbat are ceva să ne spună. Sunteți liber să spuneți ce aveți de spus”. Dați-vă seama, acolo în Medan mi s-a pus la dispoziție o oră întreagă ca să spun ceea ce Dumnezeu mi-a pus pe inimă. Cine are urechi de auzit, să audă. V-o mai spun o dată. Înaintea Domnului nu este importantă persoana. Din toate popoarele, din toate limbile, din toate națiunile, El cheamă afară pe poporul Său. El i-a dat lui Avraam făgăduința: „*În tine vor fi binecuvântate toate neamurile pământului*”. Și cum este confirmat în Gal. 3, că, prin Isus Hristos, toate popoarele și limbile vor fi binecuvântate. În Bangkok și Yangon au venit sute de oameni din diferite direcții de credință care s-au adunat ca să asculte Cuvântul Domnului. Așa cum am auzit din mărturia fratelui nostru Michael: 23 de țări din cele 56 de țări din acea împrejurime sunt islamice și toți ascultă mesajul ceasului, toți au posibilitatea să ia o decizie. Știți cum m-am simțit eu, după ce am fost și am slujit în atâtea țări? După adunările din Pakistan eu am spus pur și simplu: Doamne, acum slobozește în pace pe robul Tău pentru că ochii mei au văzut că mântuirea pe care Dumnezeu a pregătit-o tuturor neamurilor a fost propovăduită tuturor neamurilor. Știți cum m-am simțit când au fost date astfel de posibilități? Că nu suntem doar într-o singură țară și într-un singur oraș, ci, prin mass-media, Cuvântul Domnului poate fi propovăduit. Și așa cum a spus-o fratele nostru, din anul 1972, Domnul a binecuvântat și în Pakistan, cu adevărat a

binecuvântat peste măsură. Cum a dat mărturie și fratele nostru din România. În Europa nu există nicio țară ca România unde într-o adunare se adună două mii de oameni. Acolo se adună între o mie cinci sute, două mii, trei mii de oameni în adunările pe care le avem acolo. De ce? Pentru că frații n-au căzut în învățături false și în alte direcții. Ci au rămas în Cuvântul adevărului. Și astfel Dumnezeu a deschis ușile pentru ca noi să dăm mai departe Cuvântul lui Dumnezeu prin transmisiile de la televiziune și prin interviurile de la televiziunea din București. Dacă Dumnezeu îngăduie, după primul sfârșit de săptămână din Krefeld vom fi în Moldova, unde, de asemenea, vom avea un interviu la televiziune. Cu mulți ani în urmă am vorbit acolo și acum sunt din nou invitat și voi vorbi și acolo la televiziune. Dumnezeu deschide uși, Dumnezeu deschide inimi.

Fraților, vă rog purtați mai departe, spuneți-o și altora. Nu fiți mulțumiți că voi ați primit har înaintea lui Dumnezeu, ci spuneți-o mai departe, dați-o mai departe. Fie ca Dumnezeu să ne-o pună pe inimă ca să spunem mai departe oamenilor, să dăm mărturie cu toată siguranța că Domnul ne-a încredințat ultima chemare, ultimul mesaj și putem purta acest mesaj până la marginile pământului. Voi cei de aici din Zürich, din Elveția, din Austria, din întreaga Europă, noi suntem legați în Domnul unii cu alții și putem purta împreună responsabilitatea: să aducem ultimul mesaj acestei generații pentru ca ea să-l poată auzi.

Să mai amintim și aceasta. Ceea ce n-a fost posibil acum cinci, zece ani, este posibil astăzi. Toți pot intra în legătură directă cu noi, toți ne pot asculta, toți ne pot vedea. Știți ce s-a întâmplat chiar în ultima duminică, când am fost în Praga și am predicat? Un frate din Slovacia care a învățat limba engleză într-un timp scurt, a tradus în limba engleză predica pe care am ținut-o în limba germană; fratele Hermann a tradus-o în limba română. De pretutindeni frații au fost în legătură directă și au putut asculta; au fost peste două sute de conectări. Marți am vorbit cu un frate care mi-a spus: „Frate Frank, predica din Praga este deja în internet și în limba engleză”. Dați-vă odată seama! Apoi ne uităm în urmă la anii când granițele au fost închise, când Europa a fost împărțită în Est și Vest. Ne gândim la anul 1968 când un frate Frank a putut călători în toate aceste țări în care

erau controale severe la granițe – nimeni nu-și poate da seama ce se întâmpla atunci – trebuia să deschizi portbagajul mașinii, totul era percheziționat. Din acest punct de vedere, pentru mine a fost un timp neplăcut, dar trebuie să vă spun că sigur Dumnezeu a dăruit foarte mult har. Deja în anul 1969 am predicat în Moscova în cea mai mare biserică baptistă. De la început Dumnezeu a deschis ușile pentru ca Cuvântul să fie purtat pretutindeni. Oamenii care au fost aleși înainte de întemeierea lumii ascultă ultimul mesaj, îl cred și, prin răbdare, credință și ascultare ei sunt pregătiți. Fie ca toate rugăciunile noastre să fie: „Doamne, desăvârșește-Ți lucrarea Ta în zilele noastre, du Tu la încheiere ceea ce ai început. Dar Te rog permite-mi mie, nouă, să avem parte de aceasta! Permite-mi să-mi găsesc locul meu în Biserica Ta și Tu să-Ți desăvârșești lucrarea Ta în mine”.

Dumnezeului nostru Îi dăm cinstea și lauda, acum și în vecii vecilor. El ne-a adus la zi în Împărăția lui Dumnezeu, și tot ceea ce se va mai întâmpla o predăm în brațul lui Dumnezeu. Așa cum a spus fratele Branham: „Mulți mulțumesc lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El în trecut și se uită după ceea ce se va întâmpla în viitor, dar trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu astăzi”. Chiar acum în acest timp ei trec pe lângă aceasta.

Frați și surori, luați-o ca o călăuzire din partea Domnului: ceea ce Dumnezeu a făcut în trecut ne leagă cu ceea ce face El astăzi. Iar ceea ce face El acum ne leagă cu ceea ce El va mai face! Dumnezeu nostru este un Dumnezeu credincios. Dumnezeului nostru Îi dăm cinstea și Îi aducem mulțumire pentru Sângele noului legământ.

Primele două cântări au evidențiat esența a ceea ce s-a întâmplat pe cruce. Nu este doar un mesaj pe care îl propovăduim, ci noi Îl predicăm pe Isus Hristos Cel răstignit. Noi spunem tuturor oamenilor că Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Sângele, Cuvântul și Duhul dau mărturie în Biserica Dumnezeului celui viu – noi credem aceasta din toată inima și din tot sufletul. Lui Îi dăm cinstea în vecii vecilor. Amin.

Sunt multe cereri în mijlocul nostru pe care le putem aduce împreună înaintea Domnului. Pot să vă întreb: avem în mijlocul nostru prieteni care sunt de prima dată în această adunare? Ați ridicat mâna

voastră? Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine și pe tine. Da, Dumnezeu să binecuvânteze pe prietenii noștri deosebiți din Chile.

Inimă cu inimă, legați împreună. În inima ta, caută pacea lui Dumnezeu. Lăsați ca dragostea voastră să ardă și în felul acesta să-L întâmpinăm pe Domnul. Fie ca nouă să ne meargă ca fraților noștri din Luca 24: „*Nu ne ardea inima în noi, când El ne vorbea pe drum, și ne deschidea înțelegerea pentru Scripturi?*”. Ne-a vorbit El nouă astăzi? Ne-a deschis El astăzi înțelegerea pentru Scripturi? A putut El lucra această decizie în inima noastră: în răbdare, credință și ascultare să înaintăm, să propășim și să știm că va sosi ziua și ceasul când trâmbița va răsună și mai întâi vor învia cei care au adormit în Hristos, iar noi vom fi transformați și răpiți împreună cu ei?

În mod deosebit sorei noastre Graf și tuturor celor ce aparțin de familia ei, vă dorim binecuvântarea și mângâierea lui Dumnezeu! Tristețea este că fratele nostru nu mai este aici. Dar bucuria este că el, fără să fi avut dureri, fără suferință, a fost luat în slavă; și acesta este har. Să credem din toată inima că Dumnezeu nu face nicio greșală. El îi ia Acasă doar pe aceia pe care i-a pregătit și noi putem să-I mulțumim Domnului.

Vă mai întreb o dată: avem rugăciuni pe care le-am putea aduce Domnului? Dumnezeu este credincios, El este adevărat. Frate Zinc, și pe tine Dumnezeu să te binecuvânteze în mod deosebit. Soră scumpă din Winterthur și pe tine Dumnezeu să te binecuvânteze în mod deosebit, Dumnezeu să binecuvânteze pe cei ce sunt mai în etate! Voi știți, în înviere, nu va mai fi nicio urmă de bătrânețe, de boală sau de păcat și nici moartea nu va mai fi. Totul va fi nou. Noi vom fi transpuși în floarea tinereții noastre, așa este scris în Iov 33:25, că noi vom fi aduși înapoi la zilele tinereții noastre și nu va mai fi nicio urmă de moarte, de păcat, de boală, ci noi vom fi la Domnul pentru totdeauna.

Să ne rugăm. Iubite Domn, Tu Dumnezeule veșnic credincios, din toată inima Îți spunem mulțumesc că noi putem trăi acum și putem recunoaște ceea ce faci Tu cu Biserica dintre neamuri, pentru ceea ce faci cu Israelul. În toate domeniile noi putem vedea profeția biblică și prin credință putem să ne ridicăm capetele pentru că noi știm că

izbăvirea noastră se apropie. Iubite Domn, chemarea va răsună în curând. Duhul și Mireasa strigă: „Vino! Și cine aude să strige: „Vino!”. Iubite Domn, Tu ești Mirele nostru. Mireasa a fost scoasă afară din Tine și Ea Îți va fi adusă Ție din nou. Iubite Domn, Îți mulțumim din toată inima pentru Cuvântul Tău sfânt și scump care ne-a fost descoperit, Îți mulțumim pentru trimiterea robului și prorocului Tău; Îți mulțumim pentru posibilitățile pe care le avem ca să putem purta acest ultim mesaj în toate popoarele. Iubite Domn, noi putem să ne ridicăm capetele pentru că știm că mântuirea noastră se apropie.

Acum Te rog pentru toți aceia care au devenit nerăbdători, pentru aceia care își pun întrebarea: „Cât mai durează? Cât mai durează?”; iubite Domn, dăruiește tuturor răbdare, credință și ascultare și pregătire pentru ziua glorioasă și slăvită a revenirii Tale. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți aducem toate rugăciunile și toate cererile care sunt în mijlocul nostru sau în orice loc de pe pământ. Noi știm că Tu binecuvântezi și astăzi în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile. Binecuvântează în mod deosebit pe fratele Etienne Genton, binecuvântează pe toți frații care iau parte la purtarea aceluiași Cuvânt care le-a fost descoperit și să distribuie hrana spirituală mai departe. Iubite Domn, Îți încredințez totul. Binecuvântează întreaga Europă și întregul pământ. Binecuvântează în mod deosebit pe poporul Tău, Israel. Iubite Domn, Îți mulțumim pentru tot, și pentru ziua de azi, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Așa cum este scris, căile Lui sunt mai presus decât căile noastre, gândurile Lui sunt mai înalte decât gândurile noastre și tot ceea ce El face este bine făcut. În mod deosebit serei noastre Graf în dorim binecuvântarea lui Dumnezeu. Amin.